

POSTANOWIENIE

14 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 14 lipca 2026 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi B.P. i M.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 9 lutego 2023 r., V ACa 524/22,
wydanego w sprawie z powództwa B.P. i M.P.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,

**uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego
z 9 września 2025 r., wydane w sprawie o sygnaturze akt
I CNP 79/24, w ten sposób, że dodaje punkt 2 o treści: „zasądza
od powodów na rzecz pozwanej 1800 (tysiąc osiemset) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego”.**

UZASADNIENIE

Pismem z 17 września 2025 r. pełnomocnik pozwanej Bank spółki akcyjnej w W. wniósł o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 9 września 2025 r. w sprawie o sygn. akt I CNP 79/24 przez wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania skargowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało uznać za zasadny.

Pełnomocnik pozwanej w terminie wniósł odpowiedź na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, w której zawarł wniosek o zasądzenie kosztów postępowania skargowego.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu skargowym wywołanym wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przez powodów wynosiła 30 553 zł. Zgodnie z § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2026 r., poz. 118 ze zm.) wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej wynosi 3600 zł.

W niniejszej sprawie pozwana przed Sądem Najwyższym była reprezentowana przez tego samego pełnomocnika, co przed Sądem drugiej instancji.

W konsekwencji koszty pozwanej wyniosły 1800 zł i należało orzec na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 5 w zw. z § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców pranych (Dz. U. z 2026 r., poz. 118 ze zm.).

Należało zatem uzupełnić wyrok na podstawie art. 351 § 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i orzec jak w sentencji niniejszego orzeczenia.

(P.H.)

[a.ł]